

ØSTEUROPÆISK BØRNEHJÆLP

Transport nr.49 til Rumænien 21 – 29 Juli 2012

Iasi – Onesti – Negoiesti – Cornatel

Denne transport var lidt speciel. I Esbjerg blev der 18 juli læsset 11 gitter el master som skal bruges til en bro. Fra vores nye lager på Rønhave nær Sønderborg læssede vi 19 juli. Det var bestemt ikke en nem opgave fordi el mastene fyldte næsten hele bunden, næste problem var at der kom flere kraftige regnbyger. Læsningen varede fra kl.9 til kl. 19, men alt planlagt kom med og lidt mere. Sættevognen var Rumænsk og chaufføren også. Vi har fået tips penge til transporten, tak til Tips og lotto.

Følgebilen startede fra Kegnæs lørdag morgen 21 juli kl.4.45, som sædvanligt kørte vi i min Passat. Deltager var denne gang Sonja og Knud Erik Stochholm, Arne Duus og Arne Lorenzen alle fra Kegnæs, de 3 var deres første Rumænien tur. Vi har selv betalt vores tur. Turen gik over Dresden – Tjekkiet – Slovakiet – Ungarn og Motellet i Abony i Ungarn blev nået kl.21.15.

Søndag morgen fortsatte vi mod den Rumænske grænse som let blev passeret. Vi stillede klokken 1 time frem og så var kl. omkring 11.30. Den sidste madpakke blev nydt på en bænk i vejsiden før Cluj. Vi kørte igennem Cluj og ud til landsbyen Sinnicoare hvor Cosmin bor, det var ham som for godt 20 år siden rejste til Danmark og spurgte om hjælp til deres små landbrug. Han er leder af en organisation som også modtager ting fra Danmark, han hjælper mange fattige og mange fanger i fængsler. Han fik 2 EKG apparater med 1 kasse papir. 2 andre familier fik også et kort besøg. Derefter kørte vi tilbage til Cluj hvor vi besøgte Eva som er en af vores samarbejds partner i organisationen Filiantrop. Costace lederen af Juco hjemmet kom også til Eva's hjem. Han fortalte at han ville lukke Juco hjemmet, de handicappede kan ikke eksistere der, der er ingen mulighed for arbejde der. Så 3 er flyttet til en lejlighed på 10 etage i Cluj, vi besøgte dem. De bor 3 sammen og skal give ca. 200 euro i huslej. Hver får 80 euro i pension, så der skal skaffes flere penge. Costace forsøger at skaffe lidt penge for at hjælpe dem. Det er en forfærdelig situation de er i, men desværre er der mange andre som har samme problem med penge mangel og mad er dyrt næsten som i Danmark. Vi spiste og sov i Evas lejlighed betalingen fik Costace til hjælp.

Mandag morgen ved 8 tiden fortsatte vi på den skønne tur igennem bjergene forbi Lacu Rosu en opdæmmede sø fra et jordskred i 1838, træ toppe fra den gang stikker stadigt op af vandet. Få km efter ligger den skønne Bicas dal med lodrette klipper som rejser sig 300-400 m op, det smalleste sted er der kun 6 m mellem bjergsiderne. Vi passerer de 2 store cement fabrikker og kører op til den opdæmmede sø og vandkraft værket som er bygget i 1960 erne med den 120 m høje dæmning. Det oversvømmede område er på 3000 ha, desværre kan søen ikke holde på vandet så det fungerer ikke godt. Kun 1 gang har jeg set overløb. I de tørre somre er søen næsten tør. Vi tog turen langs den 35 km lange sø. Vi overnattede på det dejlige Hotel Corona ca. 10 km før landbrugsskolen i Podu Iloaei 26 km før Iasi.

Tirsdag kørte vi ud til Landbrugsskolen, lastbilen holdt foran døren hvor tingene skulle ind, chaufføren sov. Vi så lidt af skolen og teoriundervisnings lokale, vi så også nogle af deres gamle landbrugsmaskiner.

Omkring 8.30 kom direktøren og nogle hjælpere. De fik 33 senge og madrasser, 6 top madrasser, 17 sække dyner og puder, 9 kasser køkkenting/porcelæn, 50 stole, 11 kantine borde, 1 sofa og en kasse reservedele. Vi nød en hurtig kop kaffe og jeg forklarede hvad reservedelene var til. Deres ting fyldte 25m³. Vi fortsatte ved 10 tiden til Onesti hvor vi fik en hurtig frokost i Lykkes køkken. Vi mødtes med lastbilen og fortsatte ca. 12 km ud til Landsbyen Negoiesti hvor skolen fik møbler. Skolen kunne ikke finde nøglen til porten men så savede de kæden over så lastbilen kunne køre ind i skolegården. Skolen fik 20 børnehavestole til børnehaven på modsatte side af vejen og 1 klassesæt til skolen i Landsbyen Gutinas 3. klasse. Resten af møblerne var til skolen som vi læssede af ved. I alt fik de 1 tavle, 3 skabe/reol, 20 børnehavestole, 114 stole, 25 2 mands borde, 64 1 mands borde og 2 kateter. Det fyldte 20 m³ i lastbilen og hele skolen's gang. Kl. 15 var aflæsningen her færdig, skolen bød på lidt mad og drikke som bestemt var nødvendigt for der var nok 35 grader. Aflæsningen her var meget besværlig fordi tingene var læsset oven på mastene, men vi klarede det. Næste stop var Kirken i Cornatel, her blev alle ting som Lykke skal bruge til deres arbejde med at hjælpe de fattige aflæsset bag plankeværket. De fik 173 stole, 10 div. møbler, 7 køkkenting/porcelæn, 44 sække tøj, 6 kasser sengetøj, 2 støvsuger, 9 kasser perler, 26 skole borde, 1 keyboard, 1 seng med madras, 3 EKG apparater med 7 kasser papir, 2 udvendige døre, 1 toilet-håndvask, 1 vaskemaskine og et sæt køkken elementer. Det fyldte 33 m³ i lastbilen og meget mere på kirke grunden. Til sidst måtte jeg opgive at hjælpe på grund af varmen og mit blodtryk, det var virkeligt hårdt arbejde i den varme, kl. var nu 16.30. Porten blev lukket og vi fortsatte til sidste aflæsning som blev på kommunens plads. Borgmesteren stillede en truck til rådighed, ved næst sidste mast løb trucken tør, men føreren fik da med lidt besvær liv i den igen. Kl. 17.20 var sættevognen tom, 20 min over min beregning. Der var 11 stål maste 9,5m lange de skal bruges til at bygge en bro i landsbyen Bilca som er den landsby Lykke nok kommer mest i. Vi tog afsked med chaufføren, som skulle holde vil til i næste dag, og vi kørte så tilbage til Cornatel hvor vi skulle sove de næste 2 nætter, Lykke blev der også. Arbejdet var ikke færdig, tingene skulle bæres ind i garagen, kunne de være der? Alt blev grundigt stablet og sådan så Lykke kan få det ud uden at skulle flytte det hele, nogen kom og udpegede ting som de kunne bruge. Vi fik alt ind og godt trætte kørte vi så ud på aftenen til Adjud for at spise på restaurant.

Onsdag morgen valgte Lykke de køkken elementer som kunne passe til tilbygningen af kirken som en fattig skal bo i. Resten af køkkenet kørte vi til kirken i Timisoara, i denne kirke har Lykke og andre bygget et søndagsskole lokale på loftet sidste sommer og Østeuropæisk Børnehjælp har tidligere leveret skoleborde og stole også stole til kirken, de havde simple bænke uden ryglæn. I Cornatel læssede vi 12 spisestue stole før vi spiste frokost. Vi tog tid til en god middags lur for at skåne os for den værste varme. Da vi gik ud ved 15 tiden var termometret på 42 grader. Efter en lille kaffe pause kørte vi ud til Kirken i Cotofanesti med stolene, det er bag denne kirke Lykke boede da de kom til Rumænien. Næste stop var landsbyen Bilca, vi kørte ned til floden som løber midt igennem landsbyen. Det er her broen skal bygges af de leverede master. Vi besøgte deres kirke et gammelt hus som er udvidet flere gange. Denne kirke har vi også leveret stole til tidligere. Vi så kilden som beboerne skal hente drikkevand fra og krydse floden 2 gange, så broen bliver en stor lettelse. Den gamle brød sammen sidste år og de sørgelige rester når kun et lille stykke ud. Vi besøgte også den nye kirke grund som Danskere har betalt, på denne grund ligger et lille hus. Dette hus har vi leveret dør og vinduer til, det er blevet indrettet til ungdoms arbejde og vi har leveret stole og borde og brænde ovn. Til skolen har vi leveret skolemøbler for 3 år siden. Denne landsby beboes nok kun af fattige, rigtig mange er sigøjner og der er flere typer af dem. Dem i det spraglede tøj bor til venstre for kirken. Om aftenen spiste vi igen i Adjud.

Torsdag morgen forlod vi Cornatel og kørte til Onesti hvor vi hjalp Lykke med at bære en lænestol op i deres lejlighed, vi tog afsked og fortsatte mod Brasov og op til Sighisoare som er en middelalder by. Den gamle bydel ligger højt med en bymur uden om. Bydelen er på Unesco listen over bevaringsværdige bygninger. På en restaurant, Dracula's fødehjem, nød vi en is i skyggen. Vi fortsatte til Landsbyen Bagaciu hvor Schreiber har sit feriecenter. Vi mødte familien Schreiber og spiste og overnattede der.

Fredag efter morgen mad fortsatte vi til nabo landsbyen Delenii. Denne landsby's skole har fået skolemøbler 2 gange. Vi stoppede ved det lille snapse brænderi men mødte ikke nogen. Turen fortsatte ca. 10km til byen Tarnaveni, her er 2 skoler som vi har leveret møbler til i maj 2012. Vi besøgte byens marked med grøntsager m.m og et lille varehus. Sidste stop var byen Aiud, med det store fængsel som jeg har hjulpet fra anden forening, vi besøgte (udefra) deres landbrug hvor jeg sammen med fanger og fængsels officerer med maskingevær samlede de maskiner som vi den gang leverede. Vi besøgte også kirken i Aiud som menigheden selv har bygget over ca. 10 år, med økonomisk hjælp fra Danmark. Da de næsten var færdig brændte en syg person kirken af en sommer nat. En af mine venner Eli som er ulønnet præst i menigheden fik også et kort besøg. Nu satte vi kurs mod grænsen men vi måtte lige stoppe i den Ungarnske handels landsby for at besøge deres små butikker langs vejen. Grænsen blev igen hurtigt passeret og vi stillede klokken 1 time tilbage til normal tid. På kroen ca. 25km inde i Ungarn spiste vi som sædvanligt. Motellet i Abony blev nået kl.21.40.

Lørdag efter morgen mad startede vi på den lange hjem tur, som igen gik over Slovakiet, Tjekkiet, Dresden. Selvom der var ferie tid så var der meget lille trafik, men mærkeligt nok kom vi i 2 stop, et vejarbejde og en bilbrand. Desværre glemte Sonja hendes taske på første rasteplads på Berliner ringen, hun opdagede det først da vi havde kørt godt 150 km. Heldigvis viste et telefonopkald at den var i behold. Det gav yderligere en forsinkelse på 3 timer, men heldigvis fik hun tasken med hjem. Jeg var hjemme kl. 5.45 søndag morgen. Turens længde var på 5404km. Tak for dejligt samvær på turen.

Med venlig hilsen

Østeuropæisk Børnehjælp Rumænien afd.

Arne Lorenzen

Vesterkobbel 6, Kegnæs

6470 Sydals

Tlf. 74405247 - 40865247